

Budova FF UK je v provozu 85 let

1. listopadu uběhlo 85 let od slavnostního otevření budovy filozofické fakulty na náměstí Jana Palacha. Výstavba probíhala v letech 1924–1929 podle projektu arch. Josefa Sakaře.

Výstavba budovy filozofické fakulty byla navzdory její dlouhodobé potřebnosti odkládána a k její realizaci se přikročilo až v první polovině 20. století. Přestože stavební parcela v X. asanačním obvodu na Starém Městě byla zakoupena již roku 1908, první náčrty budoucí novostavby vznikly až pět let později. Místo, které bylo pro novostavbu filozofické fakulty zvoleno, patří z urbanistického hlediska k nejvýznamnějším v Praze. Úlohou budovy bylo vypointovat náměstí, na kterém od počátku osmdesátých let 19. století stála budova Rudolfiny a Vysoké školy uměleckoprůmyslové, a stát se protiváhou panoramatu Pražského hradu. Přes tuto výjimečnou polohu se plány budovy rodily velmi složitě. První Sakařovy návrhy z roku 1914 a 1915 nebyly k realizaci přijaty a následující události první světové války způsobily, že filozofická fakulta musela na svou novou budovu čekat dalších čtrnáct let. Po vzniku Československé republiky ožily diskuse o vhodnosti a kvalitě veřejných budov vznikajících na exponovaných pražských parcelách. Ještě v roce 1922 doporučoval Klub Za starou Prahu postavit budovu filozofické fakulty na jiném místě a vypsát veřejnou architektonickou soutěž. Akademický senát UK to odmítl a vybídl Josefa Sakaře k úpravám projektu. Architekt připomínky respektoval a konečný projekt schválil v roce 1924 magistrát. Do roku 1929 byla stavba realizována a fakulta začala budovu využívat od zimního semestru roku 1929/1930. K jejímu slavnostnímu otevření došlo ale až 1. listopadu 1930, jak dokládá ve sbírkách Národního technického muzea dochovaná pozvánka na tuto akci (viz foto).

VEBNÍ VÝBOR NOVÉ BUDOVY FILOSO
ILTY A DĚKANSTVÍ FILOSOFIGKÉ FAK
ERSITY KARLOVY DOVOLUJE SI VÁS
AVNOSTNÍMU ODEVZDÁNÍ NOVÉ BU
ITĚ. SLAVNOST SE BUDE KONATI V SC
LISTOPADU 1930 O PŮL 12. HOD. DOPO
LKÉ DVORANĚ FAKULTNÍ NA SMETA
STI, PRAHA I-15

OSTNÍ SHOR, PĚVECKÉ SDRUŽENÍ PRAŽSKÝCH
ANÍ HOSTI PŘEDSĚDOU STAVEBNÍHO VÝBORU PA
OU V. BEJŠOVCEM
EV REKTORA KARLOVY UNIVERSITY J. MAGN. FR
MĚŘICKÝ
LOV MINISTRA ŠKOLSTVÍ A NÁR. OSVĚTY DR. J.
SY STAVEY SE SVĚTELNYMI OBRAZY, PŘEDNESOU
BENT PROF. DR. G. FRIEDBICH A PROJEKTANT
E. DR. JOSEF SAKAŘ
V DĚKANA FILOSOFIGKÉ FAKULTY PROF. DR. M. W
SI HYMNÝ
LÍDKA BUDOVY

Josef Sakař (7. 12. 1856 – 15. 1. 1936) patří dnes k téměř zapomenutým architektům, ale na přelomu 19. a 20. století se řadil k respektovaným osobnostem české architektury. Pod vlivem svého učitele arch. Josefa Zítka se v počátcích orientoval na novorenesanci. Do širšího povědomí se Josef Sakař zapsal velkorysou novostavbou *budov křížovnického konventu do Křížovnické ulice* (1909–1912), projektem *školy na dnešním Lyčkově náměstí v Karlíně* (1903–1905), pozdně secesním návrhem *národního domu v Karlíně* (1910–1911) či kancelářským *domem č. p. 838/II na Václavském náměstí* (1913–1914). Jako znalec historické architektury stál Josef Sakař v letech 1920–1923 v čele Státní regulační komise pro Prahu. Je pohřben na Olšanských hřbitovech v Praze.